

- Ben, öyle sedye içinde gitmek istemem. Sarı Yörüt Aşireti Ağası, at koşturan, güreş tutan ağası acınacak bir halde yerlerde sürüklenerek nasıl giderim? Hele on, on beş gün daha eğlenelim buralarda, bakalım Mevlâm ne gösterecek? Şöyle yarım yamalak hayvanın üzerinde durabilmeliyim. Cenabı Allah'tan bütün dileğim bu...

Hoca:

- Bunlar hep yazgı işte. Düğün günü o koca kayanın göçeceği tuttu.

Ağa:

- Hoca! Kaya göçmedi, kayayı üzerimize dağ attı, bizi cezalandırdı.

Hoca:

- Ağam, olur mu öyle şey canım? Bütün mesele davulların tokmağında. Mübarek güm güm vurdukça taş titredi, yerinden oynadı ve yuvarlandı. Zaten kayanın koptuğu yere gidip baktım, kar suları kayanın altını çürütmüş

Ağa:

- Ya o kızılık neydi dağın başında?

Hoca:

- Güneş batarken dağın başında bulut varsa kızlaşıyor.

Ağa:

- O gün bulut yoktu ki.

Hoca:

- Dağın ardında vardır belki.

Ağa:

- Dağ kızdı bize Hoca, Bozdağ kızdı. İdris Ağa'nın kızını geri göndermeseydik başımıza çok daha kötü işler gelirdi. Dedemin başına gelenin daha fazlası benim başıma geldi. Onun bacağı kırılmıştı, benim hem kol, hem bacak. Bu böyle... Bu Bozdağ haklılardan yanadır. O işte biz hatalıydık.

Ağa'nın çadırında bu minval konuşmalar her gün sürüp git-

gitmektedir. Ağa, başlarına gelen kazayı Bozdağ'dan bilmekte, Hoca da bu olayı kendi görüşüne göre izah etmeye çalışmaktadır.

Günler geçmektedir. On, onbeş gün de Ağa'nın ayağa kalkabilmesine yetmemiştir. Ağa'da nispeten bir düzelme varsa da, biraz daha beklemekte kararlılar. Havaların da iyi gitmesi de bu kararlarını uygulamalarına yardımcı olmuştur.

Yaylada hayat devam etmektedir.

Bir sabah sürüyü yukarı yayladaki otlağa götürme sırası yine Ağa'nın gelini Akkadın'a gelmişti. Akkadın sürüyü yola çıkarır. Oğlu Can'ı eşeğe bindirirken, bebesini de sırtına bağlar.

Ağa'nın karısı Fadime Ana, gelini Akkadın'a seslenir:

- Kız gelin! Hava serin, yanına bi şeyler al, çocuklar üşümesin.

Akkadın:

- Aldım ana.

Sürü dağ yolunda ilerlemektedir. Karabaş yine sürünün başında bir sağa, bir sola koşmakta, arada bir de eşeğin üzerindeki Can'ın yanına gelip bakmaktadır. Sanki sürünün ve Can'ın güvenliğinden o sorumludur. Bu işi de bi hakkın yapmaktadır.

Yuntalanı yaylasına varmışlardır. Yemyeşil otlak bu yükseklikte göğe o kadar yakın ki, insan kendini gökyüzünde geziyor sanır. Bozdağ'ın yer yer kar yamaları ile görünüşü emsalsiz bir güzelliكتedir. Ne var ki, dağın ovadan görünüşündeki heybet burada yoktur. Dağın yanı başındasınız, onunla arkadaş gibisiniz, buradan etrafı göremediğiniz için ne kadar yükseklerde olduğunuzu farkedemiyor, yalnız tahayyül edebiliyorsunuz...

Hava oldukça serin. Akkadın ve çocukları yaktıkları ateşin başında ısınmaktadırlar. Yere serdikleri kepenegin üzerinde oturmaktadırlar. Kocabaş yanlarındadır. Onların güven kaynağıdır.

Can, anasına sorar:

- Dedem gelir mi ana?

Akkadın:

- Dedenin bacağı uf oldu, gelemez oğlum. Ama biz aşağı indiğimizde yanına gider dedeni görürsün.

Can:

- Hadi gidelim öyleyse.

Akkadın:

- Daha vaktimiz var oğlum. Sonra gece hayvanlar acıkr.

Akkadın'ın çocuğu ile konuşmaları devam ederken güney sırtlarından sıyrılarak ilerliyen bir kara bulut dikkatini çeker.

Can bağırrır:

- Ana, kuşlara bak! Sanki bir şeyden korkmuşlar, kaçıyorlar.

Akkadın:

- Onlar göçmen kuşları. Kış yaklaşınca onlar sıcak memleketlere giderler.

Can:

- Ana biz de gitek ya!

Akkadın güler. Can'ı okşarken konuşur:

- Dedene söyleyelim, bizi de sıcak yerlere götürsün.

Kepenek üzerinde yatmakta olan bebeği ile meşgul olur. Bu sırada Karabaş havlamaya başlar. Köpeğin bu havlamaları bir tehlikeyi haber verir gibidir. Akkadın endişe ile etrafına bakar. Görünürde bir şey yoktur. Çayırılar yemyeşil, ta Bozdağ eteklerine kadar uzayıp gitmektedir. Bu yeşilliğin üzerinde koyunların benek benek beyazlığı nakış gibi işlenmiştir. Hem de hareket halinde bir nakış. Şekilden şekile giren, yeşil, beyaz karışımı bir şey. Çayırılığı çeviren sıra sıra tepeler bir gergef görüntüsünde. Bu gergefe yeşil bir atlas gerilmiş de bunun üzerinde Bozdağ nakış işliyor gibi. Ama bu kadın işi, genç kız işi. Koca Efe Bozdağ'a yakışmaz ki...

Akkadın öyle düşünür, etrafına bakınırken birden biraz önce gördüğü kara bulutun daha da büyüdüğünü görür.

Bu gün oğlu Can'ın da huysuzluğu üzerinde. Yine annesine mızımızlanarak bağırrır;

- Ana, gidelim artık, benim canım sıkıldı!

Akkadın:

- Canın sıkılacaktı da niye geldin! Hadi biraz çalı çırpı topla da ateşe atalım.

Topladıkları çalıları ateşe atarlar. Yükselen cıltz alevler hem yüzlerine, hem yüreklerine sıcaklık verir.

Akkadın'ın gözü yine kara buluta takılır. Bulut gittikçe büyümekte, sanki tepelerin ardından çanak gibi yaylaya akmaktadır. yaylaya akan bu bulutların ovaya doğru gitmelerine Bozdağ engel olmakta, çukurda kalan yaylaya doluşmaktadır.

Akkadın endişe ile bulutların hareketlerine bakmaktadır. Genişçe bir alana yayılan koyunlar bile kesif bulutlar yüzünden zor görünür olmuşlardır. Güneş bile pusludur.

Köpek de durmadan havlamaktadır. Akkadın, köpeğin bu devamli haviamaıarından ve ortaiğin bulutlarla kaplanmasından endişelenmiştir. Bu gün biraz erken dönmeye karar verir.

Evvelâ yerde kepenek üzerinde mışıl mışıl uyuyan bebeğini alır, kepeneye güzelce sarıp biraz ilerideki tümsekçe bir yere bırakır ve oğlu Can'a seslenir:

- Haydi Can, davran! Sen burada bebeğin yanından ayrıлма, onu bekle de, ben sürüyü yola çıkarayım.

Can, söyleneni yapar, kardeşinin yanına gelir. Akkadın da Karabaşla beraber sürüyü yola çıkarmak için sağa sola koşuşurlar. Bu vaktisiz dönüşe sürü sanki isyan etmiştir. Bir türlü yola çıkmak istemezler. Akkadın ve köpeği büyük bir uğraşı içersindedirler.

Bu sırada hafif bir kar yağışı da başlaması, kadreşini beklemekte olan Can'ı korkutmuş ve anasının yanına doğru koşarak bebeği yalnız bırakmıştır. Çocuk hem koşar, hem de köpeğe bağırmaktadır. Kocabaş koşarak Can'ın yanına gelir. Çocuğa güvence gelmiştir, korkusu kalmaz. Sürünün toplandığı yayla çıkışındaki boğaza doğru köpekle beraber yürür.

Akkadın nihayet zar zor sürüyü yola çıkarabilmiştir. Ne var ki kar yağışı da birden fazlalaşmış, ortalık beyazlara bürünmüştür.

Yanına gelen oğlu Can'ı da eşeğe birdirip sürünün arkasına takar ve bebeğini bıraktığı yerden almak için geri döner.

Birden şaşırır. Sürüyü toplamak için sarfettiği zaman içinde yayla kar yağışı yüzünden bembeyaz olmuştur. Zümrüt yeşili çayırlar beyazlara bürünmüştür. Her taraf beyazlar içersinde, bebek bu beyazlar içinde kaybolmuştur.

Akkadın şaşkın koşuşturur. Bebeği bıraktığı yeri tayin etmeye çalışır, bir o yana, bir bu yana koşar, fakat bebeği bulamaz. Akkadın'ın şaşkınlığı evvelâ endişeye, daha sonra da çılgınlığa dönüşür.

Bebesini karlar altında kaybetmiştir.

Çılgınlar gibi hem koşuşur, hem de olanca gücü ile bağırır:

- Bebem!... Bebem!...

diye.

Bu sırada sürü yoluna devam etmektedir. Dönüş yolunda da kar yağışı şiddetlenmiştir. Eşeğin üzerindeki Can, korku ile arkalara bakmakta, anasını aramakta, göremeyince de korkusu artmaktadır. Karabaş'ın yanında olması çocuğa biraz cesaret vermektedir.

Karabaş'da Akkadın'ın yokluğunu hissetmiş durumdadır. İki de bir arkalara doğru koşup sahibesini aramakta, bulamayınca tekrar Can'ın yanına dönmektedir.

Karlar altında kalan yaylada Akkadın bağıra bağıra, koşu koşu, çılgınlar gibi bebesini aramaktadır.

Aşağıda, aşiret çadırlarının kurulduğu yerde, Ağa yattığı yerden karısı Fadime Ana'ya seslenir:

- Fadime, hava bozdu., Gelin akıl edip sürüyü toparlayıp erkenden gelse bari.

Fadime Ana:

- Meraklanacak bi şey yok Aşam. Gelin işini bilir. Birazdan gelirler.

Ağa:

- Oğul Ali, kasabadan dönmedi mi hâlâ?

Fadime Ana:

- Dönmüş olsa çadıra uğradı. Sen ortalığın karardığına aldanma, vakit henüz erken. Her hal yağmur yapacak.

Ağa'nın çadırında bu konuşmalar olurken, dönüş yolundakiler de yollarına devam etmektedirler. Can, anasını arkalarda hâlâ göremediğinden sessizce ağlamaktadır. Karabaş devamlı gerilere koşup Akkadın'ı aramaktadır. Ama bu arayış bir türlü yaylaya kadar uzamamakta, hemen geri dönüp çocuğun yanında yerini almaktadır.

Akkadın büsbütün çıldırmıştır. Ana yüreği bu... Dağdan taştan meden ummaktadır.

Şu bağırışa, şu yakarışa bakın:

- Bebem... Bebem!... Hey Bozdağ? Bebemi ver bana! Bebemi bul bana!...

İşte o anda bir mucize gerçekleşir. Bir kaç kaya parçası gürültü ile yuvarlanır, yuvarlanır, karlarla kaplı kepenegin içinde uyuyan çocuğun yanında gürültü ile geçer. Gürültüden bebek uyanır ve başlar ağlamaya.

Yüreği yanık Akkadın, bebesinin sesini duyar, müthiş bir sevinç ve heyecanla sesin geldiği yere koşar, kepenegi bulur, itina ile açar ve bebesine kavuşur. Bebek hafif terlemiştir, tülbenti ile terini siler, kucağına alıp oturur, bağrını açar, bereket Tanrıçası'nı kiskandıracak göğüslerini bebesine sunar...

Akkadın, bebesine meme verirken önce çocuğunu uyandıran karlarla bulanmış taşlara ve ardından Bozdağ'ın kızlaşmış zirvesine şükranla bakar...

Akkadın Bozdağ'a bakarken, bir kaç kurt da uzaktan Akkadın'a bakmaktadır...

DAĞIN BAŞI YİNE KIZILLAŞIYOR

Konaklama yerinde Ağa'nın çadırındayız.

Ağa:

- Fadime, Ali gecikti, gelin hâlâ yok.

Fadime Ana:

- Ağa ne telaşlanıp duruyon. Ortada telaşlanacak bi şey yok. Başımıza gelen bu kaza seni huysuzlaştırdı.

Ağa ile karısı konuşurlarken Hoca'nın sesi çadırın dışından duyulur.

- Aşam, destur var mı geleyim!

Ağa:

- Gel gel Hoca, buyur!

Hoca çadırdan içeri girer ve selâm verir.

- Selâmünaleyküm Ağa!

Ağa:

- Aleyküm selâm Hoca, geç otur.

Hoca Ağa'nın yakınında bir şilteye oturur.

Ağa:

- Ali'nin kasabadan dönüşü gecikti. Hava bozdu, gelinin hemen dönmesi lâzım, hâlâ ortalıkta yok.

Hoca:

- Gelirler gelirler. Benim uğramam niye bilyon mu?

Ağa, merakla Hoca'ya bakar. O devamla:

- Dağın başı yine kızılaştı.

Alaylı alaylı gülerek devam eder:

- Acaba şimdi de neye kızdı dersin?

Ağa, telâşlı bir sesle:

- Ne diyon sen Hoca!

Aynı telâşlı sesi ile:

- Fadime, Fadime, kaldır şu çadırın kenarını da dağı göreyim.

Fadime Ana gelir, çadırın Bozdağ'a bakan kısmından çadırın eteklerini kaldırır.

Bozdağ'ın başı kızıl bir ışık içindedir. Kar da başlamıştır.

Ağa'nın heyecanla bağırdığı duyulur.

- Eyvah! Yine bi şeyler oluyor. Bozdağ kızgın!

Biz yine Yuntalanı yaylasına, Akkadın'ın yanına dönelim:

Akkadın, pek yüksek olmayan bir kayanın üzerinde, bebesi arkasına sımsıkı bağlanmış bir halde ve iki eli ile sımsıkı tuttuğu sopasını öne doğru uzatmış tetikte beklemektedir. Belli ki bir düşmana karşı mücadele vermektedir.

Düşmanları üç kurttur. Akkadın'ın tam karşısında, yirmi veya otuz metre uzaklıkta, yarım sacayağı şekiinde üziymiş ve yüzüeri Akkadın'a doğru yerde yatarak pusuda beklemektedirler. Akkadın elinde sopası tetiktedir.

Kurtlar sürünerek yaklaşmaktadırlar. Biri hamle yapar, fakat kafasına sopayı yemesiyle uluyarak kaçır, dolanır gelir eski yerinde yine başı Akkadın'a karşı olmak üzere karlar üzerinde vaziyetini alır.

Kadın kararlıdır. Bebesi için mücadele vermektedir. Bu mücadele ne kadar sürecek, bu aç kurtlarla savaştan kim galip çıkacak?

Kurtlar yine tehlikeli bir şekilde yaklaşmaktadırlar. Kendilerine göre taktikleri ve işbirlikleri vardır. Zaten dünyadaki yırtıcı hayvanlar içinde avlarını işbirliği yaparak avlıyan ve bu yüzden hep üç, beş, on kadarı beraber olmaları, yalnız gezmemeleri bu yüzdendir.

Akkadın'ın kurtlarla mücadelesi devam etmektedir. Kurtların bu işi bir an bitirmelerine engel kadının bulunduğu tümsek ve tümseğin etrafındaki kayalardır. -İrili ufaklı olan bu kayalar Akkadın'la kurtlar arasında barikat gibidir. Kurtların bütün uğraşları Akkadın'ı o tümsekten indirmektir. Saldırıları, didinmeleri hep onu oradan düzlüğe doğru uzaklaştırıp hedeflerine varabilmektedir.

Kurtlardan biri yine sürüne sürüne Akkadın'a yaklaşmaktadır. Diğer iki kurtta bu yaklaşmaya uyunca Akkadın'ın durumu daha da tehlikeli bir hal alır. Akkadın'ın üçü ile birden mücadele etme olanağı yok gibidir. Felâketin sonu gelmiştir.

İşte o anda yine bir mucize olur.

Öfkeli Bozdağ, yine kayalarını yuvarlamaya başlar.

Büyük bir gürültü ile yuvarlanan kayalar kurtları kaçıır. Daha gerilere doğru çekilen kurtlar, yine pusuya yatarlar. Avlarından vazgeçme ihtimalleri yoktur.

SİLAHINI KAPAN, AKKADIN VE BEBESİNİ ARAMAYA KOŞUYOR

Akkadın kurtlarla ölüm kalım mücadelesi yaparken sürü obanın konakladığı mahalle Akkadın'sız döner. Sürünün döndüğünü daha önceden avlamaları ile haber veren Kocabaş, bütün hızı ile geriye döner.

Şimdi vazifesi Akkadın ve bebesine yardım etmek, onları korumaktır.

Sürünün Akkadın'sız dönüşü üzerine oba ayaklanmıştır. Silâhını kapan, atına atlayıp Akkadın'ı aramaya çıkmaktadır.

Çadırında Ağa telâşlıdır. Sürü ile dönen torunu Can, Hoca ve birkaç yaşlı Yörük yanındadır.

Durmadan bağıarak sağa sola emirler vermektedir.

Ağa:

- Bütün erler aramaya çıksın. Bu kızın başına bi hal geldi.

Hoca:

- Aşam dur, kendini helâk ediyon. Bütün erler silâhını kapan gitti. İnşallah birazdan hayırlı bir haber alacağız.

Ağa:

- Ali gitti mi?

Hoca:

- Gitti gitti. Tez gelirler.

Ağa:

- Ben dedim, Bozdağ bi şeylere kızdı. Bak hâlâ kıpkızıl!

...

Kocabaş hedefine yaklaşmaktadır. Nitekim atlılardan çok evvel Akkadın'ın bulunduğu yaylaya erişir. Boğazı geçip Akkadın'a doğru havlıyarak koşar.

Akkadın, kurtlarla inanılmaz mücadelesini sürdürmektedir. Kurtların her hücumunda Bozdağ, kayalarını yuvarlamasına devam etmektedir.

Ortalık da kararmıştır.

Akkadın bir ara Bozdağ'a yalvarır.

Akkadın:

- Koca dağ, bana yardım et! Bebemi buldurdun, bunları da defet. Bebemi bana başışla!

Bu yakarışı henüz bitmişti ki, Kocabaş'ın havlayışlarını duyar.

Akkadın büyük bir sevinç ve umutla bağıır:

-Koş karabaşım, yetiş!

Kocabaş hisimla kendine en yakın olan kurda saldırır. Büyük bir boğuşma başlar. Karlar üzerinde kimin alta, kimin üstte olduğu belli olmayan bu boğuşmada kurdun kaçması ile şimdilik boğuşma durmuştur. Akkadın'ın yanına sokulur. Yaralıdır. Akkadın onu okşar. Karabaş mütemadiyen hırlamakta, yaklaşmak isteyen kurtlara hücum etmektedir.

Bozdağ'ın zirvesi hâlâ kıpkızıldır.

Akkadın ve Kocabaş tetikte, kurtlara karşı yaman bir mücadele vermektedirler.

Bu sırada yaylaya geçit veren boğazdan birkaç el silâh sesleri gelir.

Ardından yüreklere kurtuluş sevincini veren bir erkek sesi, kocası Ali'nin erkek sesi yaylaya dalga dalga yayılır.

Ali:

- Akkadın!..Akkadın!..

Akkadın bütün gücü ile, kurtulmanın, bebesini kurtarmanın mutluluğu, heyecanı ile cevap verir:

- Buradayız!.. Yetiş Aliim, yetiş!..

...

Biraz sonra Ali ve arkadaşları yanlarındaydı. Kucağına aldığı çocuğuna kavuşmanın heyecanı ile öperken sanki eşi Akkadın'ı da kokluyor gibidi.

Akkadın çöşkuyla olanları anlatmaya çaişirken arada bir de Bozdağ'ın artık kızılığı kaybolmuş zirvesine şükranla bakıyor, Karabaş'ı okşuyordu.

Sonra, anlatmasını birden şöyle bitirdi.

Akkadın:

- Çok şükür kurtulduk gayri. Kurtuluş hikâyemi Ağa Babama anlatacağım. Yalnız o beni dinler ve anlatacaklarım yalnız o inanır!..

BITTİ

BOZDAĞ EFE EFSANESİ FİLM SENARYOSU

SENARYO HAKKINDA

Senaryonun mevzuu: Göçer bir Yörük aşiretinin yaz aylarını geçirdikleri Bozdağ yaylalarında geçer. Ana tema, "Bozdağ'ın güçsüzleri, sevdalıları koruması" inancı üzerinde toplanmaktadır.

En önemli sahneleri, Düğünün yapıldığı alana kayaların yuvarlanması, bebenin karlar altında kayboluşu, ananın çılginca bebesini arayışları ve Kocabaş isimli bir çoban köpeği ile kurtlardır. Bir de Bozdağ'ın kızdığını belirten zirvesinin kızlaşması, homurdanır gibi gürültüler çıkarması ve taşlar yuvarlamasıdır.

En belirgin roller, Aşiret beyi Ağa, Hoca, gelin Akkadın, sevdalı genç, çoban köpeği ve kurtlardır. Rol tevziinde "Bozdağ"ın müdahalelerini de saymak zorundayız. Hatta bunun inandırıcı olması yönetmeni en fazla uğraştıracak kanısındayız.

Senaryodaki eşhas arasındaki konuşmaları mümkün mertebe günümüz lehçesi ile yapmaya çalıştık. Sadece bazı konuşmalarda yöre şivesine gülünçleştirmeden, yozlaştırmadan yer verdik.

Müzik işini erbabına bırakırken bazı noktalarda birkaç uyarımız olmuştur.

Senaryoda konuşmadan çok görüntüye yer verilmesine bil-hassa itina edilmiş ve görüntüler için turnak işareti içersinde izahat verilmeye çalışılmıştır.

BOZDAĞ EFE EFSANESİ FILM SENARYOSU

GÖRÜNTÜ /1/ BOZDAĞ - DIŞ - GÜNDÜZ

(Bozdağ'ın Ödemiş yönünden genel görünüşü. Bu görünüş, dağın zirvesinin dumanlı ve karlı oduğu mevsimde - ocak, şubat - alınmalıdır. Bozdağ'ın görüntüsü yavaş yavaş yaklaşırken tok bir erkek sesi aşağıdaki tiradı söyler)

- Bu koca Bozdağ, dağların efesidir. Dumanlı başının ovadan görünüşü insanı büyüler. Yöreye efelik ruhunu bu dağın aşladığını söylerler. Kötülere aman vermediği, kadını, çocuğu, güçsüzü ve bir de sevdalıları koruduğuna inanılır. Anlatılan efsaneye göre: Bozdağ da bir zamanlar karşısındaki Kızdağ'a aşıkmiş. Karşılıklı birbirlerine göz kırpar, bulutlarla haber, rüzgârlarla kokularını gönderirlermiş. Fakat, günlerden bir gün aralarına başka bir dağ girivermiş. Koca Bozdağ artık bu yeni bitme dağ yüzünden sevdalısı Kızdağ'ına ne selâm, ne koku gönderemez olmuş. Kızdağ da buna pek üzölmüş, üzüntüden saçları dökölmüş. Sonunda, bu yeni bitme dağa çok kızan Bozdağ, bir gün koca bir dağ parçasını bu araya giren dağın üzerine atarak onu çökertmiş.

Bu çökertiği dağın adı Gölcük, saçları dökölen sevdalısının da adı Keidağ olarak kalmış. Ve Bozdağ'da bu kaya fırlatma huyu o zamandan beri süregelmiş.

Başı dumanlıdır, sevdalılara benzer. Bu duman, efelerin başına bağladıkları puşu gibidir. Zaten efeler puşu bağlamasını da, güçsüzleri korumasını da Bozdağ'dan öğrenmişlerdir.

Bozdağ, suyu ile havası ile etrafına hayat verir. Uç nehir ondan kol alarak ovalara berekat taşır.

Yaylaları zümrüt gibidir. Hele Yuntalan yaylası devasa bir yeşil çanaktır. İşte buraya, bu zümrüt çayırlara bir zamanlar göçer Yörükler gelirler, Ege'nin kurak yaz aylarını burada geçirirlerdi. Bu cennet yerde sürülerini otlatır, peynir basarlarken, şehre de keçeler içersinde kar taşır satarlardı.

Efsaneleşen öykümüz bu yüzyılın başlarında burada geçtiği söylenir.

2 / DAĞ YOLU / DIŞ / GÜNDÜZ

(Bir Yörük göçer kafilesi. Yük beygirleri, koyun ve keçilerin karışık olduğu bir sürü, birkaç deve, köpekler, atlı ve yaya olarak Bozdağ eteklerindeki dağ yolunda ilerlemektedir. En önde aşiret reisi Ağa ve birkaç kişi vardır. Ağa atlı, yanındakiler yayadır.)

Ağa - (atını durdurarak) Hey gidinin Bozdağ'ı ! İşte yine geldik. Bunca yıldır gelir gideriz. Bizi barındırır, besler, korursun. Selâm sana koca dağ! (yanındakilere) Siz yola devam edin, ben şöyle bir dolanayım.

Hoca - (gülerek) Ağa, senin maksadın dolanıp teftiş değil, torununu görmek. Dönerken al getir de biz de görelim biraz.

(Ağa güler ve atını geriye sürer. Kafiledakilerle zaman zaman konuşur..)

Ağa - Hatça, rahatın iyi mi?

H. Nine Eyi Ağa, eyi! Allah senden bin kere razı olsun. Bu hayvanı altıma vermesen işim zor. Eski dermanım yok gayri.

Ağa - (gülerek) Sen bize emanetsin Hatça. Yitirdiğin üç yiğidinin bize emanetisin sen. Hiç seni yaya kayar, işe koşar mıyız?

H. Nine - (Ağa uzaklaşırken Hatça nine üzgün söylenir) Üç yiğidimi de, çadırımın direğini de yıllar önce yitirdim. Yapayalnız kaldım. Allah, Ağa'dan bin kere razı olsun. O da üç oğlunu yitirdi. Kala birisi ile avunuyor. Keşke benim de birisini Cenanbı Mevlâm bana bağışlasaydı. N'olurdu sanki ? (birden) Tövbe tövbe! Mevlâm, hikmetinden sual olunmaz. (üzgün Bozdağ'ın zirvesine doğru bakar)

(Ağa, gerilerde yürümekte olan karısı Fadime Ana, oğlu Ali gelinei Akkadın ve iki torununun yanına yaklaşır. Büyük torun Can, yük beygirinin üzerindedir. Bebek, anasının arkasına bağlıdır. Kocabaş yanlarındadır.)

Ağa - Kız gelin, bebenin keyfi yerinde mi?

Gelin - Ağa babam, bebe iyidir. (oğlu Can'ı göstererek) Can'da iyidir. (beraberce yürümekte olduğu kaynanası Fadime Ana'yı ve kocası Ali'yi göstererek) Eh, onlar da iyidirler, hem de pek iyiler. Kocabaş'da yanımızda, sanki muhafız!

Ağa - Oğul, gayri Bozdağ'a geldik. İsteyen erler tüfenkler taşımaları da olur. Bundan sonra Bozdağ (dağı göstererek) bizi korur. (karısına alaylı) Ulen Fadime, kaynanalığı bırak da şu bebeyi biraz sen sırtlansana!

F. Ana - Senin anan, benim çocuklarımı taşıdı mı? Rahmetli ne derdi: * Doğurduğu gibi taşıysin! * Şimdi torunların pek kıymetli oldu!

Ali - Ağa babam, n'olur anamı kızdırma. Zaten zavallının canı burnunda!

Ağa - Ben, Can'ı yanıma alıyorum. O da bebeyi alsın.

F. Ana - (Ağa, Can'ı yük beygirinden alırken) Pek kıymatlı. Beygirden indirip, kısrağa bindiriyor!

(Gülüşmeler. Ağa, önüne aldığı torunu ile kafilenin önüne gider. Kocabaş onları takip eder. Can'ın emin ellerde olduğunu anlayınca geri, yerine döner. Köpeğin bu tutumu bilhassa belirtmellidir. Çocukların -torunların- koruyucusu imajı verilmelidir.)

Hoca - Ağa, torununu Allah bağışlasın, her geçen gün sana biraz daha benziyor.

Ağa - Ulen Hoca, ya kime benziyecek!

Hoca - İnşallah ömrü de, kafası da sana benzer! İlerde çadırlarımıza o hükmedecek.

Ağa - Hoca, hükmetmek nice söz? Yol gösterecek. Sanki beni erlerimiz pek mi dinliyor? Yan erlerimiz dışarda, kaçan kaçana, eksile eksile kadınlar arasında kaldık. Öyle değil mi Hoca? (Can'a Bozdağ'ın zirvesini elile göstererek) Bu dağı tanıdın mı torun? Geçen yıl da anlatmıştım sana. Ne demiştin? (Ağa, torununa bir müddet bakarak sanki cevap bekler. Sonra devamla) Bak nurum, benim aslan torunum! Bu dağ var ya, bu dağın yaylaları bizim yazlık meskenimizdir. Yetmişbeş yıl önceyi hayal meyal hatırlıyorum. Ben de senin gibi, dedemin kucağında aynen şimdi senin oturduğun gibi otururken, rahmetli dedem anlatırdı: Oğul, derdi, bu gördüğün dağ canlıdır. İnsan gibi düşünür, görür, bağırında yaşayanları kurda-kuşa, kötülere karşı korur. Yedirir, içirir, hayat verir. Buraya geldik mi hepimiz bir hoş, sanki yeniden doğmuş gibi oluruz. Ben bile burada yaşlılığımı, yorulan kalbimi, hastalıklarımı unutur, yeniden kuvvet ve sağlık bulurum. Bu dediklerimi unutma, anlattıklarına inan ve inşallah sen de ileride

kucağına alacağın torunlarına dediklerimi bir bir anlat.

Hoca - Ağam, hep der durursun, bu dağın gördüğünü, üzerinde yaşayanları kötülere karşı koruduğunu. Bu dediklerin hakikaten essa mı?

Ağa - Dedem bana böyle derdi. Ben de bunca yıldır denemişimdir, buraya geldik mi ne vukuat olur, ne ölen olur, ne de baskın yeriz.

Hoca - Geçen yıl üç kişiyi yılan soktu, kaç kişinin kafası yarıldı, kolu-kanadı kırıldı. Kurtlar hepey telifat verdi. Bunlara ne diyecen Ağa?

Ağa - O kadar ufak tefek şeyler olacak. Tedbirde kusur, dikkatte ihmal olmaz. Ne demişler: "Önce deveni bağla, sonra namaza dur" Sen tedbirli ol, dikkat et, gerisi önce Allah'a, sonra da bu koca dağa bırak. Ben buna inanır, itikat ederim.

Hoca - Ağa, bi yolda bana izin ver, bi teftiş de ben yapayım. Belki sana söyleyemedikleri bir acetleri vardır?

Ağa - Olur Hoca, olur! Benim dolaşma bahanem (kucağındaki torununu gülererek gösterir) bu idi. Seninkisi ise sağa-sola sataşmak. Huyunu bilmez miyim? Hadi var git ama yanına tez dön

3/ DAĞ YOLU/ HOCA / GÜNDÜZ

Hoca -

(yolun bir kenarında durmuş önünden geçenlere takılmaktadır)
Hatçe nine, Hatçe nine, O maşallah senden keyiflisi yok.

Hatça - Ağa sağolsun!

Hoca - (cebinden çıkardığı leblebileri önünden geçen çocuklara dağıtmaktadır) Hatça nine sana da vereyim mi?

Hatça - Hoca dış var mı ya?(ağzını gülererek gösterir)

Hoca - Mehmet, hadi bakalım düşün yakında! (Mehmet ve yakınlarında ki yavuklusu gülüşürler) (Kafilenin yürüyüşü, Hoca'nın konuşmaları, Kocabaş ve Akkadın zaman zaman görüntülenir.)

4 / KONAKLAMA YERİ / DIŞ / GÜNDÜZ

(Bozdağ'ın zirvesi arka planda gözükecek bir yerde çadırlar kurulmakta, hayvanlar için yerler hazırlanmakta, türlü çalışmalar zincirleme görüntülenir. Bir pınar, hayvanlara su vermek için tah-tadan yapılmış yalaklar da görüntüye girer. Sonunda yerleşme bitmiştir.)

5 / KONAKLAMA YERİ / DIŞ / AKŞAM

(Bozdağ'ın zirvesi ay ışığında yakın çekim. Dağ görüntüsü uzaklaşırken konaklama yeri ve çadırların umumi görünüşü kameraya gelir. Yer yer ateşler yanmakta, çadırlardaki gaz fenerlerinin ışıkları görülmektedir. Görüntü büyük bir çadira doğru yaklaşır. Uzaktan köpek sesleri gelmektedir.)

6 / AĞA'NIN ÇADIRI / İÇ / AKŞAM

(Ağa'nın çadırında aşiret mensubu bazı yaşlılar toplanmış kahve içiyorlar.)

Ali - (çadırdan içeri girer, selâm verir.) Ağa babam, iş bölümü yapıldı. Kar işi için iyi bir kol kurduk. İki güne varmaz mal göndermeye başlarız. Şimdi pazarlama işini yapacak olan Büyük Mehmet'i beklemekteyiz.

Ağa - Sürüyü Yuntalan yaylasına çayırılığa nöbetleşe gönderin. Erimiz az. Bu işi kadınlarımıza yaptırmak zorundayız.

Ali - Öyle yapacağız baba. Yarın sabah sürüyü gelinin Akkadın götürecektir. Laf olmasın diye listenin başına onu koydum. Çocukları da alacak yanına.

Hoca - Desene yarın akşama dek Ağa torunlarından ayrı kalacak!

Ağa - Ben gider çayırdaki onları görürüm. Kısağa atlardım mı yarım saatta yanlarına varırım. Torun sevgisini bana çok görme Hoca!

Hoca - Ağam sana çok görür müyüm hiç? Bu bizimkisi biraz da hasetlik gibi bi şey. Sende var, bende yok. Bütün dava burada.

Ağa - Neden Hoca? Senin de, Allah bağışlasın, torunların var ya!

- Hoca -** Bizimkiler maşallah kazık gibi oldular artık. Meleyen kuzu mu sevilir, toslamaya çalışan tombak mı?
- Ağa -** Hoca hoş adamsın vesselâm! (Ali'ye) Peki oğul, şimdi dinlerin. Yarın hayırlısı ile işlerimize başlarız. (Ali, çadırdakileri selâmlayarak çıkar)
- Hoca -** Ağam, şükür bu günümüze. Eziyetli bir yolculuktan sonra nihayet yaylamıza geldik. Sen de, biz de yorunuz, çadırlarımıza çekilmemize izin ver.
- Ağa -** Hoca, bizim çadırlardan iki genç yavuklu, bir de dışarıdan gelin gelecek. Bunların düğününü güz yaklaşırken burada yaylada yapacağız. Sen bu işi şimdiden bi yol yordama koymaya bak.
- Hoca -** Olur Ağam. Aklıma bi şey takılıyor. Acep Çakıcı Efe'de çıkar gelir mi derneğimize?
- Ağa -** Elbette gelir. Bunca hukukumuz var. Efe yüzde ve yakınımızdaki Birgi'de. Biz davetimizi yapacağız, gayrısını Efe bilir. Hoca, bak sana ne söylüyom. Bu işi fazla uzutmayalım. Erleri askere gitmeden evermeye bakalım. Askere giden şehir görüyor, vapur görüyor, pampur görüyor sonra buralara dönmüyor. Zaman gençleri bunlar. Akılları havada. Bunları askere gitmeden başlarını bağıyalım. Başka çare yok.
- Hoca -** Ağam, yine sen daha iyi bilir, düşünürsün. Bana dersin bu işi gel kışakta yapalım derim.
- Ağa -** Bu işi uzatmaya gelmez. Bu düğünü yaylada yapacağımıza karar vermiştik. Herkes işini ona göre tuttu, hazırlığını ona göre yaptı. Şimdi bunu durup dururken değiştirmek olmaz. Sonra, kulağıma geldiği kadariyle, kızını alacağımız İdris Ağa'nın başı dertteymiş. Kızını birileri daha ister ve Ağa'ya türlü yollarla baskı yaparlarmış. Hatta bazı efelerden yardım bile istemişler. Bizim Çakıcı ile olan hukukumuzu bildiklerinden baş vurdukları efeler bu işe bulaşmak istememişler. Sen dediğimi yap. Bu işi erkânî ile, şerefimize yakışır, geleneklerimize uygun bir şekilde yapılmasını sağla, ah goreyim seni Hoca!
- Hoca -** Dediklerini başımla beraber yapmaya çalışacağım. Her ihtimali söylemek, düşündüklerimi ortaya koymak vazifemiz. Senin duyduğunu ben de duydum. Güya, İdris Ağa'nın kızında gözü olan bir genç varmış, peşindeymiş. Sevdalının gözü kara olurmuş, ne edeceğini kimse bilemez ki!

Ağa -

Sen bizim bu Sarı Yörük Aşireti'nin erlerini ne sândındı Hoca? Her türlü tertibatı alırlar. Misafirleri ağırlamasını da, korumasını da bilirler. Sonra, evvelâ Aillah'a, sonra da Koca Bozdağ'a güven. Senin vazifen gayrı bu çifte düğünü hazırlamak. Masraftan kaçma. Şu koca yayla bi şenlensin bakalım!..
(Ağa, son sözlerini söylerken kamera yaklaşıyor)

7 / KONAKLAMA YERİ / DIŞ / SABAH

(Sabahın erken saatları. Konaklama yerinde ummalı bir çalışma vardır. Koyun ve keçilerin sağılması, sağılan sütlerin bakraçlar içinde ateş üzerindeki kazanlara taşınması, peynir yapma hazırlıkları ve sürünün yola çıkarılışı. Sürünün ardında Akkadın elinde sopası, arkasında bağlanmış bebeği vardır. Oğlu Can bir eşek üzerindedir. Kocabaş bir oraya, bir buraya koşuşarak Akkadın'a yardım etmeye çalışmaktadır. Boynundaki demir dikenli tasmaı dikkat çekicidir. Bu sahneler zincirleme görüntülenir.)

8 / BOZDAĞ / DIŞ / SABAH

(Bozdağ zirvesinin uzaktan görünüşü. Görüntü aşağı yavaş yavaş kayarken yer yer beyaz kar lakaları görülür. Daha aşağılara doğru görüntü iner, kamera yaklaşır ve kar çukurlarındaki çalışmaları görür. Çalışanlar hep erkektir. Keçeden yapılmış büyük çuvallara karlar basılır ve pres için tokmaklanır. Hazırlanan yüklerin beygirlerle yüklenişi ve yola çıkışı.)

9 / DAĞ YOLU / DIŞ / SABAH

(Sürünün yavaş yavaş otlağa doğru ilerleyişleri. Kocabaş, sürüden ayrılan koyun ve keçileri yola sokması, yine Kocabaş'ın arasında Akkadın ve eşek üzerindeki Can'ı kontrol edişi, kontrolden sonra işlerin yolunda gittiğini belirtir mahiyette kuyruğunu sallayıp havlaması ve Akkadın'ın sürüyü yönetirken bağırları...zincirleme görüntülenir.)

10 / DAĞ YOLU / DIŞ / SABAH

(Kar çuvalları yüklü beygirlerin ve beraberindeki Yörüklerin dağ yollarından inişleri . Değişik yönlere çekim . Ali de vardır.)

11 /KONAKLAMA YERİ / DIŞ / KUŞLUK

(Ağa peynir yapmakta olan kadınların arasında dolaşmaktadır. Çamaşır -pınarbaşında- yıkayan kadınlar, oynayan çocuklar görülür. Ortalıkta yalnız yaşlı erkekler vardır.)

- F. Ana -** Ağa, sen ne dolanup duruyon! Sen kendini hâlâ genç delikanlı mı sanıyon? Bütün gece inleyip durdun. Gidip istirahatına baksana sen!
- Ağa -** Fadime, ben yatacak adam mıyım? Dolaştıkça açılıyorum. Belimin sızı da, yüreğimin çarpıntısı da birkaç güne varmaz düzelir. Bu yaylanın havası, suyu beni iyi eder, sen meraklanma.
- F. Ana -** Ağa, yaşlandık gayrı. Sabahtan beri seni gözlüyöm. Bir ara ta yamaca, kar çukurlarına gittin geldin, sonra bi oraya, bi buraya dolanıp duruyon, yoruluyorsun, bırak kızanlar bildiğini yapsın!
- Ağa -** Ey! Ey! Dediğin gibi ne karışıp, ortalıkta dolanıyom. Ben de yukarıya, yaylaya torunlarımla yanına giderim. Ver benim azığımı, atı hazırlar giderim.
- F. Ana -** Ben istirahat et diyom, o yine ata binip yarım saatlik yola, torunlarını görmeye gidiyor. Ağa, sen yaşlandıkça çocuklaşıyon!
- Ağa -** Sen de maşallah gençleşiyon Fadime! (alaylı) Oğluna söyleyeyim de sana bi al fistanlık alsın, gençler gibi giyiniver. Ani, sana yakışır da Fadime!
(Fadime Ana ellerini beline dayar, yarı kızgın fakat aslında memnun Ağa'ya bakar)

12/KONAKLAMA YERİ/AĞA - FADİME ANA / DIŞ/ÖĞLE

- Ağa -** (Atını hazırlarken Fadime Ana yiyeceğini bir torbada getirir, atına biner) Ben erken dönerim, sağlıklı kal!
(Fadime Ana arka plândan görüntüdedir. Elleri yine belinde başını iki yana sallıyarak Ağa'nın ardından bakarken Ağa atı ile uzaklaşır)

13/ YUNTALANI / AKKADIN / ÖĞLE /DIŞ

(Yuntalanı'daki çanak gibi yaylada çayırar arasında geniş bir alana sürü dağılmıştır. Can, Kocabaşla oynamaktadır. Akkadın, bebesini emzirmektedir. Bu sahneler zincirleme uzak, yakın ve Bozdağ'ın zirvesi fonda görülecek şekilde kameraya gelir. Burada dikkat edilecek husus, Akkadın'ın bebesinin emzirdiği yerin üst kısmındaki yamaçta iri iri kayalık bir bölümün bulunusudur. Ba kayalar yaylanın çürük dişleri gibi yeşillikler arasında gözükür. Bu kayalara sonraları iş düşeceğiinden manalı bir şekilde bir kaç defa görüntüye gelmeli, film izleyecisinin belleğine yerleştirilmeye çalışılmalıdır.)

14 / YUNTALANI / AĞA/ DIŞ/ ÖĞLE

- Ağa -** (Atı ile Yuntalanı'na bir boğazdan girmektedir. Bu Yuntalanı Bozdağ'ın zirvesine yakın çanak gibi bir yayladır. Ağaç yoktur. Etrafını çeviren tepeler alçaktır. Yalnız Bozdağ'ın en yüksek yaylasıdır. Mevsiminde ilk kar erken olarak buraya düşer. Senaryonun sonunda, bazı olaylarla geçicecek olan aşiretin dönüş göçü yüzünden buraları birden kar altında kalacağıından bu ön bilgiyi vermek lüzumunu duyduk. Ağa'nın at üzerinde uzak yakın muhtelif çekimleri. Yakın çekimden aradığını görmüş olmanın sevinci ve onun gözü ile yayladakilerin uzaktan görünüşü, gittikçe yaklaşması.)
Hey!.. Hey!..
- Akkadın -** (Bebesini emzirmekte olan Akkadın, birden sesin geldiği yöne bakar. Ağa'yı görür ve sevinerek toplanıp ayağa kalkar)Ağa babam geliyor. (Can'a seslenir) Can! Can! Bak oğlum,deden geliyor!
- Can -** (Dedesine sevinçle koşar. Kocabaş dikkatle Ağa'ya bakar, tanır,o da koşar) Dedem, dedem! Dedem gelmiş!
- Ağa -** (Ağa, atından iner Can'a doğru yürür, kucaklar. Kocabaş etraflarında fır dönmektedir. Bu sahneler muhtelif pozisyonlarda görüntülenir. Kucağında Can Akkadın'a doğru yürür)
Eh işte ben geldim. Bu keratayı göremeden edemiyorum.
- Akkadın -** Hoş geldin Ağa babam!
- Ağa -** Hoş bulduk kızım. Anan dırlanıp durunca ben de atladım kısırağa geldim.
- Akkadın -** İyi yaptın Ağa babam. Geleceğini bilseydim kahve getirir, sana burada güzel bi kahve içirirdim.

- Ağa -** (Beraberinde çekerek getirdiği atını göstererek) Bak bakalım şu torbaya, belki anan akıl edip koymuştur. Siz de yemedinizse oturup beraber yer, sonra üzerine kahveni şu Bozdağ'a karşı içerim.
- Akkadın -** (Torbayı arar, sevinçle bağırır)Koymuş, koymuş! Anam unutmamış, elleri dert görmesin.

15 /YUNTALAN /DIŞ /ÖĞLE

(Akkadın çalı çırpı ile kahveyi pişirir.Ağa'ya verir. Yere açılan keçi kılından yapılmış küçük bir kilim üzerinde yiyecekler görülmektedir. Can hâlâ elindeki bazlamayı yemeye çalışmaktadır. Bebek bir kepenek üzerinde uyumaktadır.)

16/DAĞYOLU/SÜRÜNÜN DÖNÜŞÜ /DIŞ/AKŞAMÜSTÜ

(Sürü konaklama yerine dönmektedir. Ağa atıyla sürüyü arkadan bir müddet takip eder. Atın terkinde Can vardır. Akkadın arkasında bebeği iledir. Kocabaş yine vazife başındadır.)

- Ağa -** Gelin, biz önden gidiyoruz, sen arkadan yavaş yavaş gelirsin.
- Gelin -** Olur Ağa babam. Can iyi tutun dedene!
- Ağa -** Haydi şemdilik hoşça kal!
(Ağa atıyla uzaklaşır. Kocabaş bir müddet peşlerinde koşar, sonra durur, görevinin geride olduğunu bilmiş gibi geriye döner.)

17 /KONAKLAMA YERİ/KASABA ÇARŞISI /ZİNCİRLEME ÇEKİM/DIŞ/GECE/GÜNDÜZ

(Konaklama yerinde günlük yaşam tekrarlanır. Kar yüklemeleri, sürünün gidış-gelişi, Hoca'nın düğün hazırlıkları , kasaba pazarında pazarında düğün için alışverişleri. Bütün bunları bir sıra dahilinde görüntülenir. Gece ve gündüz bu çalışmaya dahildir. Gece eğlenceleri da araya katılır. Bütün bu görüntülerden mevsimin ilerlediğini, güz mevsiminin yaklaştığı belli olur. Konaklama yerindeki gece eğlenceleri kendi aralarındadır. Yönetmen bu eğlenceleri isteğine göre uygular.)

18 /AĞA'NIN ÇADIRI / İÇ AKŞAM

(Ağa ve Hoca karşılıklı çubuklarını tüttürmüş sohbet etmektedirler. Fadime ana zayıf gaz feneri ışığı altında yün bükmetedir.)

- Ağa -** Hoca, düğün hazırlıkları tamamlandı mı? Bir eksikimiz kaldı mı?
- Hoca -** Temindenberi anlatıyon Ağa, tamam, her şey tamam. Davet çağrılarını yaptık. Çakıcı'yı bizzat ben görüp çağırdım, çok selâmları var. Kısmet dedi.
- Ağa -** Eh gayri haftaya burada davullar vurmaya başlayacak. Bu belki benim son şölende bulunmam olacak.
- F. Ana -** Aman Ağam, sen geçen yıl da, evvelsi yıl da, daha evvelsi yılda hep böyle söyler durursun.
- Hoca -** Aman Ağa Allah gecinden versin. Biz daha nice şenlikler göreceğiz. Dur bakalım hele.
(Dışarıdan köpek havlamaları gelir)
- Ağa -** Fadime bi bak bakalım, her hal bi yabancı!
(Fadime ana çadırdan çıkar biraz sonra girer.)
- F. Ana -** Yabancı bir er seni görmek istermiş. Ali'mde yanında, destur isterler.
- Ağa -** Hayırdır inşallah. Akşamın bu saatında ne isterler acaba? Buyur et bakalım.
(Fadime ana,oğlu Ali ve yabancı bir genç içeri girerler)
- Genç -** (Koşar Ağa'nın elini öper, geri çekilir, iki eli önünde, boynu bükük)
Ağam, sana hacetim var.
- Ağa-** Hayrola, akşamın bu saatında?
- Genç -** Günlerdir deli divane gibi dolanıp duruyorum. Son çare sana gelmekte buldum.
Sen istersen derdime merhem olursun.
- Ağa -** Deyiver bakalım derdin neymiş oğul?
- Genç -** Ağam, derdim şu ki, sizin çadırlara almak istediğiniz İdris Ağa'nın kızı...
(Çadırdakiler şaşkın ve merakla gence bakarlar. Bakışları ayrı avrı çekim)
- Ağa -** Ehhh!..

Genç - Benim onda gönlüm var. Ben onu sizden evvel istemiş, verimkâr olmuşlardı.Araya siz girince bana vermekten vazgeçtiler.

F. Ana- Ana, delinin zoruna bak!

Ali - Bu ne cüret ! Ağa babam izin ver şuna haddini bil-direyim.

Ağa - (Ellerini kaldırarak) Durun hele!

Genç - (Koşarak Ağa'nın ayaklarına kapanır) Aşam! Kızın da bende gönlü var. Bizi ayırma, Buna çare sen bulacaksın. Kızın babasına defalarca gittim, araya hatırlı kim-seler koydum. Olmadı. Sonunda beni adamlarına dövdürüp kovdu. Son ümidim sende.

Ali - Şunu yanından defet baba! Kızın yavuklusu bunları duysa bunu sağ komaz.

Ağa - (sinirli) Ulan biz bu kızı Allah'ın emri, peygamberin kavli lie istedik. Bir kızı bi çok isteyen olur, babası kimi münasip görürüse ona verir. Bize verdiler, yavuklu oldular. Haftaya da düğünleri var. Haydi şimdi yıkıl git buradan. Seni bir daha buralarda görmeyeyim. Olmıyacak lâflarla da ocağımıza gölge düşürme .(Eliyle çadır kapısını göstererek)Defol git buradan!

(Genç bir şeyler söylemek ister, söyleyemez)

Hoca - Haydi oğul geldiğin yere dön. Buraya geldiğinden de kimselere söz etme.

Ali - Ne duruyorsun len! Duyumyon mu?

Genç - (Çadırdakilere birer birer bakar. Bir umut bekler. Aradığı umudu bulamaz, çaresizlik içersinde çıkarken , yarı anlaşılır bir sesle) Bu işi kan halledecek.

19/KONAKLAMA YERİ / DÜĞÜN / DIŞ / GÜNDÜZ

(Bir davul yakın çekimden görüntüye gelir. Çalmaktadır. Düğün başlamıştır.Kazanlar kaynarmakta, kuzular çevrilmektedir İki gelin önu açık büyük bir Yörük çadırında hazırlanan üzeri halılar ve seccadelerle kaplı bir sedirde oturmaktadırlar. Bir köşede kızlar dümbelek çalmadadır. Arasına kızların oynadığı görülür. Erkeklerin yeri ayrıdır. Misafirler ve aşiret mensupları çamlar altında oturmaktadırlar. Düzlüğün yan tarafında upuzun bir sofa hazırlanmıştır. Bu tahtalardan iğreti olarak yapılmış, üzeri beyaz bir örtü ile örtülmüştür. Sofranın k'ir kaç yerine birer kar kalibi

konmuş, etrafına da maşrabalar, bardaklar sıralanmıştır. Her kar kalibinin yanına ayran, şerbet bakraçları konmuş. Hazırlanan sofrada türlü meyvelerde sinilerde vardır. Ağa, Hoca, İdris Ağa beraberce hakim bir mevkide oturmaktadırlar. Bir köşede saz çalan halk ozanları vardır. Bütün bu görüntüler peş peşe davul zurnanın hakim olduğu bir müzik eşliğinde görüntülenirken İdris Ağa'nın kızıda gönlü olan genç de uzakda çamlar arkasında gizlendiği ve elinde silâh olduğu görülür.)

20 / DÜĞÜN YERİ / DIŞ / GÜNDÜZ

(Uzaktan bir silâh sesi gelir)

Ağa - Bir gelen var. (Silâh sesinin geldiği yol yönüne bakar. Bir genç koşarak gelmektedir.)Gelenler kim ola?

1 Genç - (Koşarak gelir) Ağa, Çakıcı Efe geliyor! Beraberinde karısı Iraz ana da geliyor!

Ağa - (Karşılama için ayağa kalkar) Tez Fadime'ye haber iletin karşıya çıksın.

21/ ÇAKICI'YI KARŞILAMA /DIŞ / GÜNDÜZ

(Çakıcı ve maiyeti atlarla gelmektedir. Onda kendisi, sonra kızanları, arkada da karısı Iraz ve birkaç kadın vardır. Hepsi atlıdır. Çakıcı orta boylu, karayağız, 30-35 yaşlarında ayağında Rumeli giysisi potur vardır. Kızanların zeybek giysileri iledir. Çakıcı hariç hepsi silâhlidirlar. Atlarından inerlerken her atı bir Yörük genci tutar.)

Ağa - Hoş geldiniz, sefalar getirdiniz!

Çakıcı - Hoş bulduk! (Ağa ile birbirlerine sarılırlar) Senden davet alır da gelmez olur muyum hiç. Hayırlı, uğurlu olsun. (Beraberce yürürler)

22 / FADİME ANA - IRAZ /DIŞ / GÜNDÜZ

F. Ana - Iraz, hoş geldin!

Iraz - (Kırk yaşlarında, tam bir efe karısı tipinde) Hoş bulduk! (Sarılıp öpüşürler ve gelinlerin bulunduğu çadıra diğer kadınlarla beraber giderler)

- Hoca -** Ağa izin verirsen, Efemiz de gelmişken eğlenceler başlasın.
- Ağa -** Başlat Hoca, geç bile kaldın . Ortalık şöyle bir şenlensin. Göreyim seni!
- Hoca -** (Ayaktadır, davulculara bağırır) Vurun len! Şu yayla, şu Sarı Yörük Aşireti'nin düğünü ile şenlensin! (Ortaya yürür ve yine cazgır gibi bağırır) Haydi bakalım erler, kızanlar kendine güvenen ortaya çıksın! Gün bu gündür. Pazusuna güvenen, bedenine güvenen çıksın meydana! Haydi yiğitler davranın taş yarışmasına. Bu yarışma bize atalarımızdan kalmadır. Haydi bakam yiğitler, Çıkin ortaya. (Hoca'nın sesi üzerine kadınlar tarafı da çadır dışına çıkarlar ve seyir için sıralanırlar. Yol başında dört adet yuvarlakça kaya vardır görüntüye gelir. Hoca yine cazgırlığına devam eder.) Şu taşları kim şu eğik çama kadar daha evvel götürürse birinci olur, Birinciye Ağa'mızdan iki altın ile bir koç hediye var. (Çakıcı'ya bakar. Çakıcı elle aynen işaretler yapıyor.) Misafirimiz Çakıcı Efe'de birinci gelecek yiğit iki altın ve bir koç hediye edecek!
(Yaşa , varol sesleri.)
- 1.Genç -** - Ben varım Hoca!
- 2. Genç -** - Ben de varım!
- Hoca -** (Çakıcı'ya doğru seslenir.)Efe! Sizden bir er yok mu?
- Çakıcı -** Koca Mehmet , göster ulen kendini!
- K. Mehmet-** Baş üstüne Efem!
(Üç yarışmacı taşların başına giderler. Bu sırada uzaktan izlenerek düğünü izleyen genç, silâhını bir çukura gizleyerek üzerine çam döküntüleri ile gizler ve yavaş yavaş saklandığı yerden aşağıya inerek düğün kalabalığına karışır.)
- Hoca -** Yok mu bir baba yiğit daha?
- Genç -** (Elini kaldırarak) Ben varım!
(Bütün gözler gence çevrilir. Gelin ortaya yarışmaya çıkan genci tanır, büyük bir heyecan içerisinde. İdris Ağa dehşet içerisinde bakmakta, fakat etrafına bir şey söyleyememektedir. Ağa tanımaz, İdris Ağa'nın ani değişikliğini farkederek. Arasına göz ucuyla İdris Ağa'ya bakar. Dört genç taşların başına yarışma için geçerler. Ağa'nın oğlu Ali genci tanır, babası Ağa'nın yanına

gider.)

- Hoca -** (Yarışmacıların yanına giderek) Biraz sonra yarış başlayacak. Şu karşıda gördüğünüz iri çam ağacının hizasına kadar seçtiğiniz kayayı süreceksiniz. Kim evvel varırsa birinci o olur. Önünüzdeki kayayı ister sırtınıza vurun, ister iteleyip yuvarlayın, o sizin bileceğiniz iş. Gayret sizden, takdir Allah'tan.(Daha kuvvetli bağırır) Hayda bakayım yiğitlerim! Destur deyip başlayın!(Elleri ile başlama işareti verir.Yarış başlamıştır. Seyirciler bağırarak yarışmacıları gayretlendirmeye çalışırlar. Davul daha canlı çalmaktadır. Seyirciler ve bilhassa gelin sık sık kameraya gelir.)
- Ali -** (Babası Ağa'nın yanına sokulup bir şeyler söylediği görülür. Yakın çekimde Ağa'nın yüzünün karmakarışık olduğu görülür. Belliki canı ziyadesiyle sıkılmıştır. Uzak çekimden Ali'ye bir şeyler söylediği, Ali'nin birkaç adamın peşine taktığı ve onlara talimat verdiği görülür.) Şu sağ baştaki (işaret eder) genci yarış bitince burada kovacağız. Bu işi sessizce, kimse farkına varmeden yapacağız.
- (Kamera Ali ve adamlarından yavaş yavaş ayrılarkı Bozdağ'ın zirvesine kayar. Tekrar düğün alanına dönerken alanın hemen üzerindeki yamaçta ağaçlar arasında iri bir kaya parçası üzerinde bir müddet durur. Yarış bütün heyecanı ile devam etmektedir. Yarışmacılar hemen denk olarak yarış sürdürmektedirler.)
- Sesler -** - Haydi Hasan gayret!
- Efe'nin kızanı öne geçtil!
- Bu koca taşlar yüz elli okkanın üstünde!
- Gayret ulen bizim oğlan!
- Maşallah, maşallah!
(Yarışta Efe'nin kızanı başa geçmiştir. Gelinin sevdalısı genç ikinci sırada yarış sürdürmektedir. Ter içerisinde. Gencin dizleri ve elleri yer yer kanamıştır. Yarışın sonlarına doğru Efe'nin kızanı Koca Mehmet ile Genç, taşlarını berabere sürmektedirler.)
- K. Mehmet** -De ulen delikanlı, ya sen, ya ben?
- Genç -** İzin ver efe, seni geçem!
- K. Mehmet** -Gücün yeterse geç aslanım!
(Genç son bir hamle ile yarış az bir farkla bitirir. Büyük bir alkış kopar. Gelin heyecanlı ve ürkektir. Etraftan tezahürat yayılırken genç seyircilere ve Efe'ye doğru iki elini başına götürerek zafer temennası çakar ve alkışlar arasında geri çekilir.)